



# MONITORUL OFICIAL

## AL

# ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 148

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 februarie 2016

### SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
<b>DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE</b>	
Decizia nr. 898 din 17 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 .....	2–6
★	
Opinie separată .....	7
<b>ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE</b>	
236. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea Normelor metodologice privind condițiile de punere în aplicare a măsurii de distilare voluntară a subproduselor vinicole, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin al României în sectorul vitivinicol 2014—2018 .....	8–14
249. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea formularului-tip al cererii unice de plată pentru anul 2016 .....	15–16

# DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 898

din 17 decembrie 2015

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 și art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de George Băeșu în Dosarul nr. 1.962/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.054D/2015.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.056D/2015, nr. 1.098D/2015 și nr. 1.439D/2015, având ca obiect aceleași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în dosarele nr. 196/64/2015, nr. 203/54/2015 și, respectiv, nr. 2.974/2/2015 ale Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și, respectiv, Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în cele patru dosare, președintele pune în discuție, din oficiu, problema conexării lor. Autorul excepției este de acord cu conexarea. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de conexare a cauzelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.056D/2015, nr. 1.098D/2015 și nr. 1.439D/2015 la Dosarul nr. 1.054D/2015, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, expunând, pe larg, motivele formulate în fața instanțelor de judecată care au sesizat Curtea Constituțională. Subliniază imposibilitatea realizării apărării în situația în care același conducător al autorității este chemat în fața mai multor instanțe din țară în aceeași zi, precum și faptul că în aceeași situație juridică se află și alți conducători de autorități publice, care se confruntă cu aceleași probleme, determinate de eliminarea căii de atac împotriva hotărârii prin care s-a soluționat cererea de amendare.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că rezolvarea problemei relevată de autorul excepției revine Parlamentului, în calitate de autoritate legiuitoare, iar nu

Curții Constituționale. Precizează în acest sens, cu referire și la jurisprudența Curții Constituționale în materie, că nicio normă constituțională nu garantează dublul grad de jurisdicție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 3 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.962/2/2015, Încheierea din 10 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.974/2/2015, Încheierea din 29 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 196/64/2015 și Încheierea din 2 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 203/54/2015, și **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal și, respectiv, Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**. Excepția a fost ridicată de pârâțul George Băeșu în cauze având ca obiect „amendă pentru neexecutarea hotărârii judecătorești.”

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că modificările aduse art. 24 și 25 din Legea nr. 554/2004 prin Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe sunt neconstituționale, deoarece: înlătură un grad de jurisdicție la soluționarea cererii de aplicare a amenzii prevăzute la art. 24, respectiv înlătură calea de atac a recursului împotriva hotărârii prin care s-a soluționat cererea de amendare; consacră aplicarea unui tratament diferențiat între persoana conducătorului unei instituții, atunci când este afectat patrimoniul propriu prin aplicarea amenzii, și instituția publică (statul român) asupra căreia cade sarcina plății penalităților; stabilesc obligativitatea punerii în executare a unor hotărâri judecătorești în termen de 30 de zile, în condițiile în care, în anumite domenii (materia retrocedărilor), legislația prevede alte termene de punere în executare a hotărârilor judecătorești.

10. Astfel, prin înlăturarea unui grad de jurisdicție la soluționarea cererii de aplicare a amenzii sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16, art. 21, art. 44 și art. 53. Arată în acest sens că este chemat în judecată, în nume personal, în aproximativ 150 de litigii, ce se judecă de curți de apel din țară, situație generată de numeroasele procese finalizate înainte de a ocupa funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și, respectiv, al Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor. Or, este practic imposibil pentru o persoană fizică să fie prezentă fizic în același timp, în toate aceste litigii. Anterior modificării, art. 24 din Legea nr. 554/2004 prevedea calea de atac a recursului împotriva hotărârii prin care se soluționa o cerere de aplicare a amenzii, recurs care se soluționa de Înalta Curte de Casație și Justiție, astfel că exista posibilitatea părții să se prezinte în fața instanței pentru a-și apăra drepturile. Chiar dacă scopul avut în vedere de legiuitor prin eliminarea căii de atac a recursului ar fi asigurarea celerității procesului civil, modificarea legislativă operată în acest sens reprezintă o ingerință vădit

disproporționată în exercitarea unor drepturi fundamentale, ce încalcă prevederile art. 53 alin. (2) din Constituție și pe cele ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

11. Prin aplicarea unui tratament diferențiat între persoana conducătorului unei instituții, atunci când îi este aplicată amenda prevăzută la art. 24 din Legea nr. 554/2004, și instituția publică (statul român), asupra căreia cade sarcina plății penalităților potrivit aceleiași norme juridice, este încălcat art. 16 din Constituție, privind egalitatea în drepturi. Astfel, penalitățile urmează a se acorda reclamantului „în condițiile art. 905 din Codul de procedură civilă”, text care prevede expres posibilitatea înlăturării ori reducerii penalității, pe calea contestației la executare, chiar după ce instanța de executare s-a pronunțat definitiv cu privire la suma datorată cu titlu de penalitate. Din interpretarea sistematică a celor două texte legale aplicabile în cauză rezultă că, în condițiile art. 905 alin. (5) din Codul de procedură civilă, statul român are posibilitatea să invoce buna-credință și să ceară înlăturarea sau diminuarea unor penalități stabilite definitiv de instanța de executare în favoarea reclamantilor, dar conducătorul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, în condițiile art. 24 și 25 din Legea nr. 554/2004, nu are dreptul la un tratament egal cu privire la amenzile stabilite în sarcina sa și care se fac venit la bugetul de stat. Astfel, dacă dovedește lipsa culpei, statul poate obține diminuarea sau chiar înlăturarea sumei pe care trebuie să o plătească unui reclamant, dar conducătorul unei instituții nici măcar nu poate solicita, pe aceleași considerente, reducerea cuantumului amenzii pe care o datorează statului. Aceasta demonstrează, în opinia autorului excepției, discriminarea evidentă pe care legiuitorul o face între o persoană fizică, în calitate de conducător al unei instituții, și instituția publică, ca reprezentant al statului român, aplicând astfel un tratament diferit și nejustificat privind drepturile și interesele fundamentale, față de persoane aflate în situații similare.

12. Se mai susține că dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, care reglementează un termen de 30 de zile pentru executarea hotărârii definitive, nu pot fi respectate în materia retrocedărilor, unde legiuitorul a stabilit alte termene ce trebuie respectate în procedura de soluționare a unui dosar de despăgubire. Astfel, procedura de soluționare a dosarelor de despăgubire, reglementată prin Legea nr. 165/2013, presupune exercitarea controlului de legalitate asupra actului emis de entitatea investită de lege cu soluționarea notificărilor, prin verificarea existenței și întinderii dreptului de proprietate asupra imobilului revendicat, evaluarea imobilelor conform grilei notariale și emiterea deciziei de compensare în puncte. În privința hotărârilor judecătorești prin care instituția a fost obligată la soluționarea unui dosar administrativ, tot legiuitorul, prin art. 41, a stabilit că punerea în executare a acestora se realizează prin parcurgerea procedurii prevăzute în art. 21 din aceeași lege. În concret, obligată fiind prin hotărâre judecătorească, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor trebuie să verifice existența și întinderea dreptului la despăgubire, iar de cele mai multe ori este necesară completarea dosarului cu documentele doveditoare. Față de termenele prevăzute de lege în acest sens, rezultă că procedura de soluționare a unui dosar de despăgubire se poate întinde pe o perioadă de cel puțin 180 de zile, timp în care Comisia nu ar avea posibilitatea să soluționeze cererea, fără a-l vătăma în mod direct pe titularul acesteia. Este „imposibilă soluționarea unui dosar de despăgubire în termenul de 30 de zile, astfel cum prevede art. 24 din Legea contenciosului administrativ, iar respectarea acestui termen ar avea ca efect încălcarea dreptului persoanelor la restituire, fiind în mod evident un abuz din partea conducerii instituției.” Pentru aceste motive se solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

13. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Brașov — Secția de**

**contencios administrativ și fiscal și, respectiv, Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

14. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere cu adresele nr. 5/3.737/2015, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.337 din 21 iulie 2015 și nr. 5/3.729/2015 înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.336 din 21 iulie 2015, prin care consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Arată că din analiza dispozițiilor legale criticate rezultă că încheierea prin care este stabilită amenda pe zi de întârziere este definitivă, doar suma finală a amenzii stabilindu-se prin hotărâre supusă apelului sau, după caz, recursului. În condițiile în care, în forma anterioară, aceste norme reglementau posibilitatea căii de atac, excluderea acestei jurisdicții de control nu este în acord cu dispozițiile art. 129 — *Folosirea căilor de atac* și art. 126 alin. (2) din Constituție, referitor la dreptul legiuitorului de a stabili competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată. Aceste prevederi constituționale nu îi conferă legiuitorului dreptul preferențial de a priva, prin norme edictate, dreptul justițiabilului de a uza de toate pârghiile legale în valorificarea drepturilor și intereselor procesuale. Se mai arată că este eronat raționamentul legiuitorului care, în această situație, pornește exclusiv de la premisa încălcării cu vinovăție sau pasivitate/neglijență a dispozițiilor unei hotărâri judecătorești de conducătorul unei autorități a administrației publice, fără a stabili distincția clară și obiectivă a aspectelor ce au determinat întârzierea sau împiedicarea efectivă a punerii în executare, sancționată ulterior prin amenda dispusă radical în temeiul art. 24 și 25 din lege. Or, astfel cum se reține și în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție (Decizia nr. 414/2013), aplicarea fără drept de atac a unei astfel de sentințe are logică juridică doar în situația în care se demonstrează indubitabil vinovăția pentru neîndeplinirea obligațiilor din hotărâri judecătorești. În concluzie, având în vedere caracterul sancțiunii, interzicerea prin lege a jurisdicției superioare/de control constituie o încălcare a drepturilor fundamentale consacrate de art. 16, art. 21 și art. 53 din Constituție.

16. **Avocatul Poporului** a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr. 13.851 din 21 octombrie 2015, în sensul că dispozițiile art. 24 și 25 din Legea nr. 554/2004 sunt constituționale.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 24 — *Obligația executării* și art. 25 — *Instanța de executare* din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 24: „(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze

anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive se face de bunăvoie în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii.

(2) În cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa, aceasta se duce la îndeplinire prin executare silită, parcurgându-se procedura prevăzută de prezenta lege.

(3) La cererea creditorului, în termenul de prescripție a dreptului de a obține executarea silită, care curge de la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1) și care nu au fost respectate, instanța de executare, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, care se face venit la bugetul de stat, iar reclamantului îi acordă penalități, în condițiile art. 905 din Codul de procedură civilă.

(4) Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a amenzii și de acordare a penalităților debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce se va datora statului și suma ce i se va datora lui cu titlu de penalități, prin hotărâre dată cu citarea părților. Totodată, prin aceeași hotărâre, instanța va stabili, în condițiile art. 891 din Codul de procedură civilă, despăgubirile pe care debitorul le datorează creditorului pentru neexecutarea în natură a obligației.

(5) În lipsa cererii creditorului, după împlinirea termenului prevăzut la alin. (4), compartimentul executării civile al instanței de executare va solicita autorității publice relații referitoare la executarea obligației cuprinse în titlul executoriu și, în cazul în care obligația nu a fost integral executată, instanța de executare va fixa suma definitivă ce se va datora statului prin hotărâre dată cu citarea părților.

— Art. 25: „(1) Instanța de executare, care în materia contenciosului administrativ este, potrivit art. 2 alin. (1) lit. Ț), instanța care a soluționat fondul litigiului de contencios administrativ, aplică, respectiv acordă sancțiunea și penalitățile prevăzute la art. 24 alin. (3), fără a fi nevoie de investirea cu formulă executorie și de încuviințarea executării silite de către executorul judecătoresc.

(2) Cererile prevăzute la art. 24 alin. (3) și (4) se judecă în camera de consiliu, de urgență și sunt scutite de taxa judiciară de timbru.

(3) Hotărârea pronunțată în condițiile art. 24 alin. (4) este supusă numai apelului în termen de 5 zile de la comunicare. Dacă hotărârea a fost pronunțată de curtea de apel ea va fi supusă recursului, în același termen.

(4) Prevederile alin. (1)—(3) se aplică, în mod corespunzător, și pentru punerea în executare a hotărârilor de contencios administrativ date pentru soluționarea litigiilor ce au avut ca obiect contracte administrative.”

20. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la principiul securității raporturilor juridice, art. 16 — Egalitatea în drepturi, art. 21 — Accesul liber la justiție, art. 44 — Dreptul de proprietate privată, art. 53 alin. (2) privind condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Se invocă, totodată, prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale, privind dreptul la un recurs efectiv.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, din analiza motivării acesteia, rezultă că sunt formulate critici referitoare la:

— soluția legislativă constând în amendarea conducătorului autorității publice sau, după caz, a persoanei obligate în situația neexecutării în termen a hotărârii judecătorești definitive prin care autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative;

— procedura de soluționare a cererii de aplicare a amenzii, respectiv eliminarea căii de atac a recursului împotriva soluției de amendare a conducătorului autorității publice.

22. În ceea ce privește soluția legislativă constând în amendarea conducătorului autorității publice sau, după caz, a persoanei obligate în situația neexecutării hotărârilor judecătorești definitive prin care autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, aceasta a mai fost supusă controlului de constituționalitate, în redactarea dată art. 24 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004, anterior modificării prin art. IV pct. 1 din Legea nr. 138/2014. Și în precedentele soluționate, criticile au fost formulate, între altele, și prin raportare la principiul egalității în drepturi și dreptul la apărare, invocate în prezenta cauză, iar autor al excepției a fost, între alții, și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților. Respingând ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate, Curtea a reținut, în esență, că procedura contenciosului administrativ are un caracter special, fiind derogatorie de la regulile procedural civile, și dă expresie prevederilor art. 52 din Legea fundamentală, oferind cadrul constituțional al protejării cetățenilor în fața eventualelor abuzuri ale autorităților publice. În acest context, legiuitorul a stabilit că executarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile prin care s-au instituit obligații în sarcina autorităților publice trebuie să fie realizată într-un anumit termen, fie cel precizat în cuprinsul hotărârii, fie, în lipsa acestuia, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile [n.a. definitive] a acesteia.

23. Curtea a mai constatat că textele de lege ce formează obiect al excepției nu aduc atingere nici principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, nici dreptului la apărare, garantat la nivel constituțional. În acest sens, Curtea a reținut că autoritățile publice pot fi întotdeauna reprezentate, în procesele în care sunt parte, fie de către un consilier juridic, care are obligația de serviciu de a depune toate diligențele posibile pentru apărarea intereselor instituției, fie de un avocat angajat în baza unui contract de asistență juridică și reprezentare, fie chiar de un salariat al acestora, anume desemnat în baza unei procuri speciale de reprezentare în justiție. Așadar, prin intermediul unui astfel de reprezentant, autoritatea publică are posibilitatea de a-și exercita toate prerogativele dreptului la apărare. Cât privește conducătorul autorității, nimic nu îl împiedică pe acesta să facă demersurile necesare pentru a afla soluția pronunțată de instanță în recurs, astfel încât autoritatea publică să poată duce la îndeplinire dispozitivul hotărârii, în respectul principiilor statului de drept, cărora li se subsumează și conformarea la imperativele cuprinse în hotărârile judecătorești. Ca urmare, nu poate fi reținută nici susținerea potrivit căreia conducătorului autorității publice i se nesocotește dreptul la apărare, întrucât nu a avut calitate procesuală în litigiul dedus judecării, interesele acestuia putând fi apărate cu succes de același reprezentant, consilier juridic sau avocat.

24. De altfel, amenzile cominatorii stabilite la art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 reprezintă o sancțiune procedurală pecuniară aplicată de instanță în scopul asigurării executării hotărârii. Legiuitorul a considerat necesar să instituie un astfel de mijloc de constrângere pentru a conferi eficacitate înseși instituției contenciosului administrativ, a cărei finalitate ar fi iluzorie în absența unei sancțiuni pentru neexecutarea voluntară a hotărârilor judecătorești pronunțate în această materie (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 920 din 23 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 18 august 2009, Decizia nr. 1.083 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 29 august 2011, Decizia nr. 1.479 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 25 ianuarie 2012).

25. Această soluție legislativă dă expresie garanțiilor dreptului la un proces echitabil astfel cum au fost dezvoltate în

jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în care s-a statuat în mod constant faptul că „administrația constituie un element al statului de drept, interesul său fiind identic cu cel al unei bune administrări a justiției. Pe cale de consecință, dacă administrația refuză sau omite să execute o hotărâre judecătorească ori întârzie în executarea acesteia, garanțiile art. 6 de care a beneficiat justițiabilul în fața instanțelor judecătorești își pierd orice rațiune de a fi” (Hotărârea din 19 martie 1997, pronunțată în Cauza *Hornsby împotriva Greciei*, paragraful 41, Hotărârea din 24 martie 2005, pronunțată în Cauza *Șandor împotriva României*, paragraful 24).

26. Astfel fiind, criticile formulate în prezenta cauză și care privesc, în esență, aceleași aspecte sunt neîntemeiate, pentru aceleași considerente care își mențin valabilitatea și în cauza de față.

27. Cât privește procedura de soluționare a cererii de aplicare a amenzii, respectiv caracterul definitiv al încheierii de amendare a conducătorului autorității publice sau, după caz, a persoanei obligate, în situația neexecutării hotărârilor judecătorești definitive prin care autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, Curtea constată mai întâi că aceasta a fost reglementată prin Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 16 octombrie 2014, act normativ care a dat o nouă redactare art. 24 și 25 din Legea nr. 554/2004.

28. Astfel, potrivit textelor de lege menționate, instanța aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, care se face venit la bugetul de stat, iar reclamantului îi acordă penalități, în condițiile art. 905 din Codul de procedură civilă, prin încheiere dată cu citarea părților (față de redactarea anterioară în care se prevedea că instanța se pronunță prin hotărâre dată cu citarea părților), încheiere care este definitivă (față de redactarea anterioară în care se prevedea că hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 5 zile de la comunicare). În actuala redactare, este susceptibilă de apel sau, după caz, de recurs hotărârea pronunțată în condițiile art. 24 alin. (4), și anume hotărârea prin care instanța fixează suma definitivă ce se va datora statului, suma ce i se va datora creditorului cu titlu de penalități, despăgubirile pe care debitorul le datorează creditorului pentru neexecutarea în natură a obligației. De asemenea, prin trimiterea expresă la „*condițiile art. 905 din Codul de procedură civilă*” în ceea ce privește acordarea penalităților [n.a. — în prezent art. 906 din Codul de procedură civilă], rezultă că acestei din urmă soluții îi sunt aplicabile în mod corespunzător prevederile art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*Penalitatea va putea fi înlăturată ori redusă, pe calea contestației la executare, dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu și dovedește existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării.*” Astfel cum se reține și în punctul de vedere al Guvernului comunicat în cauză, rezultă că persoana amendată în temeiul art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 nu are posibilitatea de a contesta sancțiunea pecuniară aplicată de instanță prin încheiere definitivă, ci doar cuantumul sumei datorate, cuantum ce se stabilește ulterior, prin hotărâre supusă apelului, respectiv recursului, fiind eliminat controlul judiciar al soluției de stabilire a amenzii.

29. Autorul excepției susține că modificarea legislativă constând în eliminarea căii de atac împotriva soluției de amendare a conducătorului autorității publice constituie o ingerință vădit disproporționată în exercitarea unor drepturi fundamentale, ce încalcă prevederile art. 21 și art. 53 alin. (2) din Constituție și pe cele ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

30. Curtea reține în acest sens că accesul, formularea și exercitarea căilor de atac reprezintă un aspect al accesului liber la justiție, drept fundamental protejat de art. 21 din Constituție (a se vedea Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014). Acest drept nu este un drept absolut, putând fi limitat prin anumite condiții de formă și de fond impuse de legiuitor, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție. Condiționările astfel stabilite nu pot fi acceptate dacă afectează dreptul fundamental în chiar substanța sa. De asemenea, limitările aduse dreptului fundamental sunt admisibile doar în măsura în care vizează un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele folosite de legiuitor și scopul urmărit de acesta (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 176 din 24 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 27 aprilie 2005). Ca urmare, este de competență exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994), însă orice limitare a accesului liber la justiție trebuie să fie temeinic justificată, analizându-se în ce măsură dezavantajele create de ea nu cumva depășesc posibilele avantaje (Decizia nr. 266 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 25 iunie 2014).

31. Eliminarea căii de atac în materia analizată și, în consecință, stabilirea caracterului definitiv al încheierii de amendare a conducătorului autorității publice constituie o limitare a accesului la justiție. Prin urmare, în raport cu criticile formulate, revine Curții Constituționale sarcina de a analiza, prin prisma unui test de proporționalitate dezvoltat în jurisprudența sa (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013), dacă această soluție legislativă are un scop legitim și este proporțională cu acel scop.

32. Conform principiului proporționalității, orice măsură luată trebuie să fie adecvată — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară — indispensabilă pentru îndeplinirea scopului și proporțională — justul echilibru între interesele concrete pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit. Astfel, în vederea realizării testului de proporționalitate, Curtea trebuie, mai întâi, să stabilească scopul urmărit de legiuitor prin măsura criticată și dacă acesta este unul legitim, întrucât testul de proporționalitate se va putea raporta doar la un scop legitim (a se vedea în acest sens Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014).

33. Analizând expunerea de motive a Legii nr. 138/2014, care a dat actuala formă a textelor criticate, Curtea constată că aceasta nu se referă punctual la modificarea dispozițiilor Legii nr. 554/2004, ci privește procedura executării silită reglementate de Codul de procedură civilă. În același timp însă, prin reglementarea art. 24 și 25 din Legea nr. 554/2004, procedura executării silită în materia contenciosului administrativ a fost configurată ca o procedură distinctă [art. 24 alin. (2): „*În cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa, aceasta se duce la îndeplinire prin executare silită, parcurgându-se procedura prevăzută de prezenta lege.*”]. În lipsa unor referiri directe la textele examinate în prezenta cauză, ce ar slui unei interpretări teleologice a acestora, se poate deduce că modificarea lor se înscrie în scopul general al Legii nr. 138/2014, și anume acela de degrevare a instanțelor judecătorești în această materie, precum și de reglementare coerentă, unitară și eficientă a executării silită. Este un scop legitim, circumscris efectivității liberului acces la justiție, a cărui importanță este subliniată deopotrivă de Curtea Constituțională și Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

34. În continuare, Curtea urmează să examineze dacă prevederile legale criticate sunt adecvate scopului arătat. În acest sens, Curtea constată că instituirea caracterului definitiv al încheierii de amendare a conducătorului autorității pentru neexecutarea hotărârilor judecătorești este, *in abstracto*, o măsură adecvată pentru eficientizarea executării silite, într-o procedură caracterizată prin celeritate, cu precădere necesară în contextul unui contencios administrativ.

35. Cât privește caracterul necesar, Curtea constată că pentru realizarea scopului mai sus arătat legiuitorul putea proceda la adoptarea de măsuri mai puțin intruzive decât cea criticată în prezenta cauză. Eliminarea căii de atac împotriva soluției de amendare a conducătorului autorității nu este, în mod necesar, unica măsură aflată la dispoziția legiuitorului pentru eficientizarea executării silite în materia contenciosului administrativ. Altfel spus, ori de câte ori sunt în discuție drepturi fundamentale, exigențele constituționale de protecție a acestor drepturi impun o gradare a intervenției etatice, astfel încât opțiunea legislativă să se îndrepte către măsurile cel mai puțin restrictive de drepturi.

36. Curtea reține, totodată, că măsura reglementată nu apare ca fiind proporțională cu scopul legitim urmărit, din perspectiva relației existente între interesul general și cel individual. Considerentele/obiectivele care privesc interesul general al statului de a asigura efectivitatea executării silite și interesul particularilor de a-și vedea realizate titlurile executorii, trebuie realizate cu respectarea deopotrivă a drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte persoane implicate în procedura de executare silită, așadar și a conducătorului autorității publice susceptibil de a fi amendat pentru neexecutarea hotărârilor judecătorești definitive. Or, dispozițiile legale criticate consacră un dezechilibru între aceste interese concurente.

37. Astfel, eliminarea căii de atac împotriva soluției de amendare a conducătorului autorității publice și lipsirea acestuia de posibilitatea de a supune controlului judiciar o asemenea soluție constituie o măsură excesivă, ce depășește cadrul

constituțional referitor la exercitarea căilor de atac. Este de necontestat că legiuitorul poate limita numărul căilor de atac, însă, în cauză, prin consacarea caracterului definitiv al soluției pronunțate cu privire la cererea de amendare a conducătorului autorității a fost eliminată singura cale de atac existentă în această materie. Aceasta, în condițiile în care, astfel cum Curtea a statuat într-o jurisprudență constantă, semnificația sintagmei „*în condițiile legii*”, cuprinsă în dispozițiile art. 129 din Constituție, „se referă la condițiile procedurale de exercitare a căilor de atac și nu are în vedere imposibilitatea exercitării oricărei căi de atac împotriva hotărârilor judecătorești prin care se soluționează fondul cauzei” (a se vedea și deciziile nr. 45 din 14 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 9 august 2000, sau nr. 84 din 4 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 8 august 2000).

38. O astfel de soluție legislativă disproporționată în raport cu scopul urmărit nu își găsește justificarea. Enunțarea unor principii generale care stau la baza Legii nr. 138/2014, din care se poate deduce intenția legiuitorului de a imprima o anume fermitate și celeritate și în ceea ce privește procedura de executare silită a hotărârilor definitive pronunțate în materia contenciosului administrativ nu constituie o justificare temeinică în sensul arătat la paragraful 30 din prezenta decizie. În plus, dezideratul celerității nu se poate realiza cu încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale, în speță liberul acces la justiție și dreptul la exercitarea căilor de atac în condițiile legii.

39. În concluzie, Curtea constată că, prin consacarea caracterului definitiv al încheierii de amendare a conducătorului autorității publice pentru neexecutarea hotărârilor judecătorești și eliminarea în acest mod a controlului judiciar al soluțiilor pronunțate în această materie, se aduce atingere accesului liber la justiție în substanța sa, încălcându-se astfel prevederile art. 21 din Constituție. În ceea ce privește prevederile art. 53 din Constituție, invocate de asemenea de autorul excepției în motivarea acesteia, Curtea constată că nu sunt incidente în cauză.

40. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi în ceea ce privește soluția legislativă potrivit căreia încheierea prevăzută de art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 este „*definitivă*”, și cu majoritate de voturi în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții ale art. 24 din Legea nr. 554/2004, precum și a dispozițiilor art. 25 din același act normativ,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de George Băeșu în dosarele nr. 1.962/2/2015, nr. 2.974/2/2015, nr. 196/64/2015 și nr. 203/54/2015 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal și, respectiv, Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, și constată că soluția legislativă potrivit căreia încheierea prevăzută de art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 este „*definitivă*” este neconstituțională.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții ale art. 24 din Legea nr. 554/2004, precum și a dispozițiilor art. 25 din același act normativ, excepție ridicată de același autor, în aceleași dosare, ale acelorași instanțe. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal și, respectiv, Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE  
**AUGUSTIN ZEGREAN**

Prim-magistrat-asistent,  
**Marieta Safta**



## OPINIE SEPARATĂ

Nu suntem de acord cu pct. 2 al deciziei în ceea ce privește respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții ale art. 24 din Legea nr. 554/2004.

Considerăm că simpla înlăturare a caracterului definitiv al încheierii prevăzute de art. 24 alin. (3) din legea menționată nu este de natură să elimine în întregime viciile de constituționalitate care afectează textul criticat.

Într-adevăr, din coroborarea prevederilor alin. (1) și (2) ale art. 24 rezultă că la expirarea termenului prevăzut în cuprinsul hotărârii definitive sau în termen de cel mult 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, *instanța de executare* aplică conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, fără a mai face vreo analiză sau apreciere, fără a mai lua în discuție existența unor circumstanțe obiective care să explice neexecutarea sau întârzierea ei.

Modul explicit și imperativ în care este formulat acest text evocă ideea că legiuitorul a stabilit o adevărată răspundere obiectivă care exclude condiția stabilirii vinovăției pentru aplicarea sancțiunii.

Că este așa o demonstrează și o parte a practicii judiciare și în acest sens menționăm două hotărâri judecătorești semnificative: Decizia nr. 883 din 15 februarie 2011 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 925/33/2010 și Decizia nr. 1.751 din 26 februarie 2013 pronunțată de aceeași instanță în Dosarul nr. 5.053/2012.

În ambele decizii de precizează că: „Fără a nega caracterul de mijloc de constrângere al amenzii prevăzute de art. 24 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 [în prezent art. 24 alin. (3)] aplicarea acestuia nu este condiționată de existența unei culpe a conducătorului unității” și că: „Dispozițiile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 prevăd că amenda se aplică *în cazul în care termenul a fost respectat*, indiferent de existența unei culpe a conducătorului unității pârâte”.

Or, existența vinovăției constituie una dintre condițiile esențiale ale oricărei forme de răspundere juridică (civilă-contractuală sau delictuală, penală, administrativă, contravențională, disciplinară) și acest lucru a fost subliniat de cei mai reputați profesori în disciplinele lor: prof. Nicolae Popa în tratatele sale de teoria generală a dreptului, prof. Mihai Elieșeu în lucrările sale de drept civil în care se referă la noțiunea de „greșeală”, profesorii Constantin Stătescu și Cornel Bârsan, profesorul Gheorghe Belei în lucrările lor despre teoria generală a obligațiilor, profesorii Antonie Iorgovan și Verginia Vedinaș în tratatele lor de drept administrativ, profesorii Ion Traian Ștefănescu și Alexandru Țiclea în tratatele lor de dreptul muncii.

De altfel, în acest sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, care, prin Decizia nr. 414 din 29 ianuarie 2013 pronunțată în Dosarul nr. 6.061/2/2011, a confirmat sentința instanței de fond de respingere a acțiunii prin care s-a solicitat aplicarea unei amenzi în temeiul art. 24 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, iar în cuprinsul considerentelor a motivat că:

— „Într-o interpretare corectă a prevederilor legale precitate, amendarea pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești în termenul de 30 de zile prevăzut în alin. (1) al aceluiași articol, este posibilă numai în ipoteza în care se produc probe care să demonstreze culpa conducătorului autorității publice în privința neexecutării unei asemenea hotărâri. Altfel, într-o interpretare contrară s-ar ajunge la situația aplicării amenzii chiar și atunci când neexecutarea s-ar datora unor motive obiective,

neimputabile, ceea ce în mod evident nu ar fi în spiritul reglementării din art. 24 al Legii contenciosului administrativ.” Instanța a conchis că:

— „Față de cele ce preced, în speță nu se poate reține în sarcina pârâtului A.I. că neexecutarea Sentinței civile nr. 4.432 din 11 decembrie 2009 s-ar datora culpei acestuia în sensul existenței intenției de tergiversare a aducerii la îndeplinire a hotărârii amintite ori a unei nejustificate pasivități într-un termen nerezonabil, care să atragă sancționarea sa în condițiile prescise în art. 24 din Legea nr. 554/2004.”

Prin prezentarea celor două practici de la nivelul instanței judecătorești supreme nu am dorit, în niciun caz, să evocăm posibilitatea existenței unei probleme de interpretare sau de aplicare a legii de competența instanțelor. În realitate și această practică diferită este determinată de deficiența textului de lege ori de o greșeală sau omisiune evidentă a legiuitorului care trebuie îndreptată în urma controlului de constituționalitate.

Trebuie subliniat că măsura prevăzută de lege în sarcina conducătorului unității nu poate fi considerată doar o simplă formă de constrângere a lui pentru a executa hotărârea, din moment ce legiuitorul o definește expres ca fiind o *amendă* ce se face venit la bugetul de stat. Este evident că s-a prezumat că acel conducător este vinovat de nepunerea în executare a hotărârii judecătorești și trebuie sancționat.

Se poate aprecia că prin această măsură se aduce atingere egalității în drepturi a cetățenilor în fața legii, fără nicio discriminare, se încalcă dreptul constituțional la apărare și dreptul la un proces echitabil prevăzute de art. 16, art. 21 și art. 24 alin. (1) din Constituție, precum și ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Nu se poate vorbi de respectarea acestor drepturi fundamentale câtă vreme „conducătorul unității” nu-și poate invoca nevinovăția și nu poate pretinde părții adverse să-i dovedească vinovăția asemenea celorlalți cetățeni aflați sub incidența unei forme de răspundere juridică, câtă vreme el nu poate beneficia de un proces echitabil în care să-și poată exercita deplin dreptul său de apărare, în care să poată demonstra toate circumstanțele care au condus la neexecutarea hotărârii sau la întârzierea punerii în executare.

Asemenea judecăți și comparații se impun cu atât mai mult cu cât obligația „de a face” din materia retrocedărilor reglementată de Legea nr. 165/2013 și a celorlalte acte normative incidente este mult mai complexă decât obligația similară din domeniul comun al contenciosului administrativ.

Obligația de a face din această materie revine nu exclusiv conducătorului ci unei conduceri colective compusă din reprezentanți ai altor autorități ce nu pot fi coordonați sau influențați de acel conducător care are un simplu vot egal cu al celorlalți. Pe de altă parte, procedura de soluționare a unui dosar presupune exercitarea unui control de legalitate a actelor prezentate, prin verificarea existenței și a întinderii dreptului de proprietate asupra imobilului revendicat evaluarea acestui imobil conform grilei notariale și, abia în final, emiterea deciziei.

În acest fel, termenul de 30 de zile este imposibil de respectat, mai ales că procedura de soluționare a dosarului se poate extinde *in mod legal* peste acest termen. O astfel de ipoteză a avut în vedere și Înalta Curte de Casație și Justiție în Dosarul nr. 6.061/2/2011 precitat.

Pentru toate aceste motive considerăm că se impune admiterea excepției de neconstituționalitate a art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 și sub aspectul celorlalte critici de neconstituționalitate prezentate și constatarea faptului că acest text este constituțional în măsura în care se înțelege că instanța de executare aplică amenda conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate *vinovați de nepunerea în executare a hotărârii*.

Judecător,

Prof. univ. dr. Valer Dorneanu

# ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

## ORDIN

### pentru aprobarea Normelor metodologice privind condițiile de punere în aplicare a măsurii de distilare voluntară a subproduselor vinicole, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin al României în sectorul vitivinicol 2014—2018

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale politici agricole și strategii nr. 163.377 din 18 decembrie 2015, având în vedere prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2.799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1.290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului, ale Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului, cu completările ulterioare, ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 614/2014 al Comisiei din 6 iunie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 555/2008 în ceea ce privește aplicarea anumitor măsuri de sprijin în sectorul vitivinicol, ale Regulamentului (CE) nr. 555/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului privind organizarea comună a pieței vitivinicole în ceea ce privește programele de sprijin, comerțul cu țările terțe, potențialul de producție și privind controalele în sectorul vitivinicol, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene nerambursabile aferente politicii agricole comune, politicii comune de pescuit și politicii maritime integrate la nivelul Uniunii Europene, precum și a fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru perioada de programare 2014—2020 și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul garanției,

în baza prevederilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 578/2014 privind stabilirea modului de acordare a sprijinului financiar din partea Uniunii Europene pentru producătorii din sectorul vitivinicol în perioada 2014—2018, cu completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

**ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.**

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind condițiile de punere în aplicare a măsurii de distilare voluntară a subproduselor vinicole, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin al României în sectorul vitivinicol 2014—2018, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Potrivit prevederilor Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din

17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului, cu completările ulterioare, prin prezentul ordin se creează cadrul legal de implementare a măsurii de distilare voluntară a subproduselor vinicole.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,  
**Achim Irimescu**

București, 23 februarie 2016.  
Nr. 236.

ANEXĂ

## NORME METODOLOGICE

### privind condițiile de punere în aplicare a măsurii de distilare voluntară a subproduselor vinicole, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin al României în sectorul vitivinicol 2014—2018

#### CAPITOLUL I

#### Dispoziții generale

Art. 1. — În sensul prezentelor norme metodologice, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *autoritate competentă* — în scopul implementării măsurii de distilare voluntară a subproduselor vinicole, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, denumit în continuare *M.A.D.R.*, se consideră autoritate competentă;

b) *producător* — orice persoană fizică sau juridică sau orice grup de astfel de persoane care produce vin din struguri

proaspeți, din must de struguri, din must de struguri parțial fermentat sau vin nou aflat încă în fermentare, din producția proprie sau din achiziții, precum și orice persoană fizică sau juridică sau grupare de astfel de persoane care deține subproduse rezultate din procesarea strugurilor și/sau fermentarea vinului;

c) *distilator autorizat* — orice persoană juridică sau grupare a unor astfel de persoane care distilează subproduse vinicole sau din orice altă transformare de struguri și este autorizat de către autoritatea competentă a țării pe teritoriul căreia își are sediul fabrica



de distilare pentru a acționa în baza art. 52 din Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului, cu completările ulterioare;

d) *exercițiu FEGA sau exercițiu bugetar* — prin exercițiu FEGA „anul X” se înțelege perioada cuprinsă între data de 16 octombrie a anului anterior (X-1) și data de 15 octombrie a anului X;

e) *transvazare* — se înțelege mutarea alcoolului brut dintr-un vas în altul;

f) *grad dall* — cantitatea de alcool etilic anhidru (100% vol.) conținut în 0,1 litri; 10% vol. reprezintă un grad dall la temperatura de +20°C; un litru de alcool etilic anhidru conține 10 grade dall;

g) *grad sall* (echivalent tărie alcoolică) — grade/litru înmulțite cu numărul de litri, produs numit și grade „Salleron”. Astfel, de exemplu, un vagon de vin cu tăria alcoolică de 10% vol. conține  $10.000 \times 10^\circ/l = 100.000^\circ$  Sall.

## CAPITOLUL II

### Respectarea obligației de eliminare a subproduselor

Art. 2. — (1) Persoanele fizice sau juridice sau grupările acestora care au realizat procesul de vinificație trebuie să elimine toate subprodusele obținute, conform Ordinului viceprim-ministrului, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, nr. 1.562/2014 pentru aprobarea Procedurii de retragere sub control a subproduselor vitivinicole, cu excepția producătorilor care, în timpul campaniei viticole în cauză, nu produc mai mult de 25 hectolitri de vin.

(2) Respectarea eliminării subproduselor se va realiza prin una dintre procedurile stabilite prin actul normativ menționat la alin. (1).

(3) Cantitatea minimă de alcool conținută de subprodusele eliminate trebuie să fie:

a) 10% alcool conținut în volumul vinului produs care s-a obținut din vinificarea directă a strugurilor;

b) 5% alcool conținut în volumul vinului produs care s-a obținut pornind de la mustul de struguri sau din vin nou în procesul de fermentație.

(4) În cazul în care nu se ating procente stabilite la alin. (3), producătorul care a realizat vinificarea trebuie să predea vinul din producția proprie spre distilare pentru asigurarea nivelului minim de alcool aferent subproduselor vitivinicole care trebuiau eliminate.

(5) Producătorii care au obligația de eliminare a subproduselor trebuie să respecte obligația de predare, după cum urmează:

a) pentru tescovină, până cel târziu la 31 decembrie a campaniei viticole în cauză;

b) pentru drojdii, până cel târziu la 15 septembrie a anului următor.

Art. 3. — (1) Volumul de alcool ce trebuie eliminat prin intermediul subproduselor se determină în funcție de tăria alcoolică naturală aferentă zonelor viticole, astfel:

a) tăria alcoolică minimă pe zonele viticole din România:

(i) zona viticolă B: 8,5% vol.;

(ii) zona viticolă C I: 9% vol.;

(iii) zona viticolă C II: 9,5% vol.;

b) cantitatea de alcool conținută de subprodusele vitivinicole va fi de cel puțin:

(i) 10% din volumul de alcool conținut în vinul cu sau fără indicație geografică, denumit în continuare *vin cu sau fără I.G.*;

(ii) 7% din volumul de alcool conținut în vinul cu denumire de origine controlată, denumită în continuare *vin cu D.O.C.*

(2) Cantitatea minimă de subproduse vitivinicole ce trebuie supusă retragerii sub control se determină astfel:

a) cantitatea de vin obținută (hl) x tăria alcoolică [în funcție de zona viticolă prevăzută la alin. (1) lit. a) = Z (% vol./hl);

b) Z (% vol./hl) x procentul [prevăzut la alin. (1) lit. b)] = Y, cantitatea minimă de subproduse vinicole ce trebuie distilate.

(3) În conformitate cu dispozițiile anexei VIII „Practicile oenologice menționate la articolul 80 partea II — Restricții” a Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013, cu completările ulterioare, este interzisă suprapresarea strugurilor, precum și presarea drojdiilor de vin și reînceperea fermentației tescovinei de struguri cu scopuri diferite de distilare.

(4) Conținutul minim de alcool pur în subprodusele eliminate trebuie să fie următorul:

a) tescovină de struguri: 2,8 litri de alcool pur la fiecare 100 kilograme;

b) drojdiile de vin: 4 litri de alcool pur la fiecare 100 kilograme.

Art. 4. — (1) În vederea obținerii autorizației de distilator autorizat pentru distilarea voluntară a subproduselor, eligibilă pentru finanțare în cadrul Programului național de sprijin al României în sectorul vitivinicol 2014—2018, solicitantul depune la M.A.D.R. cererea de acordare a autorizației de distilator pentru distilarea voluntară a subproduselor, conform anexei nr. 1 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(2) Distilatorul va transmite producătorului, ca element justificativ al predării sale, un certificat de recepție a materiei prime pentru distilare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, cu intrările zilnice de materie primă pentru fiecare tip de produs predat (tescovină, drojdii și vin), menționând cel puțin natura, cantitatea și gradul de alcool volumetric al produsului predat, precum și data recepției și dacă toate cheltuielile de transport sunt în sarcina producătorului sau a distilatorului.

(3) Distilatorul transmite certificatul de recepție a materiei prime pentru distilare producătorului în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data recepției materiei prime pentru distilare.

(4) Distilatorul trebuie să încheie un contract cu producătorul care să prevadă toate clauzele privind colectarea subproduselor, respectiv partea care suportă contravaloarea transportului.

## CAPITOLUL III

### Schema de sprijin pentru distilarea subproduselor

Art. 5. — (1) Sprijinul prevăzut la art. 52 din Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013, cu completările ulterioare, se acordă distilierilor care procesează subprodusele de vinificație care sunt livrate pentru distilare în alcool brut cu o tărie alcoolică de minimum 92% din volum.

(2) Operațiunile de distilare trebuie finalizate cel mai târziu la data de 31 iulie a campaniei viticole în cauză.

(3) Beneficiarii sprijinului trebuie să respecte următoarele cerințe:

a) distileria să fie localizată pe teritoriul României;

b) distileria să recepționeze subprodusele de pe întreg teritoriul țării, indiferent de localizare.

Art. 6. — (1) Pentru a obține sprijinul menționat la art. 5, alin. (1), distilatorul va depune, trimestrial, o cerere de sprijin pentru alcoolul obținut.

(2) Cererea privind sprijinul pentru distilarea subproduselor se întocmește și se distribuie gratuit solicitanților prin centrele județene și centrele locale ale Agenției de Plăți și Intervenție

pentru Agricultură sau al municipiului București, denumită în continuare *A.P.I.A.*

(3) Perioada de depunere a cererilor aferente unei anumite campanii viticole este cuprinsă între 16 octombrie și 31 iulie.

(4) Cererea de sprijin se depune la sediul centrului județean al *A.P.I.A.* în care este amplasată distileria.

(5) Cererea va fi însoțită de următoarele documente:

a) împuternicire/procură notarială, în cazul în care cererea se face prin intermediul unui reprezentant mandatat;

b) centralizatorul certificatelor de recepție elaborate de către producător, în conformitate cu modelul menționat în anexa nr. 2 la paragraful Datele produselor recepționate;

c) dovada distilării, prin depunerea „Raportului de fabricație” prevăzut în anexa nr. 5 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice;

d) dovada plății către producător a transportului subproduselor viticole, după caz;

e) justificarea destinației alcoolului.

Art. 7. — (1) Plățile se finanțează integral din Fondul European Agricol de Garanție (*FEGA*), prin *A.P.I.A.*, în lei, la cursul de schimb stabilit de Regulamentul delegat (UE) nr. 907/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea și închiderea conturilor, garanțiile și utilizarea monedei euro.

(2) Plata se face în cadrul exercițiului financiar în care verificarea cererii a fost finalizată, în urma controalelor administrative și la fața locului efectuate de către *A.P.I.A.*

(3) *A.P.I.A.* întocmește situația centralizatoare privind sumele necesare acordării sprijinului financiar aprobat pentru măsura de distilare a subproduselor și o transmite direcției de specialitate din cadrul *M.A.D.R.*, care solicită Ministerului Finanțelor Publice, denumit în continuare *M.F.P.*, deschiderea creditelor bugetare.

(4) După aprobarea de către *M.F.P.* a cererii pentru deschiderea creditelor bugetare, *M.A.D.R.* alimentează contul *A.P.I.A.*, în termen de 10 zile lucrătoare, în vederea virării sumelor necesare acordării sprijinului financiar în conturile beneficiarilor.

Art. 8. — (1) Valoarea sprijinului, pentru % volum și pentru hectolitru de alcool brut obținut, este următoarea:

a) din tescovină: 1,1 euro % volum/hl;

b) din drojdii și vin: 0,5 euro % volum/hl.

(2) Contravaloarea cheltuielilor de transport efectuate de producător pentru predarea produselor va fi plătită de distilator, prin transfer sau depunere bancară, respectiv:

a) 0,300 euro pentru % volum și pentru hectolitru din predările de tescovină de struguri;

b) 0,200 euro pentru % volum și pentru hectolitru din predările de vin și drojdii de vin.

(3) Dovada plății din partea distilatorului către producător a acestor cheltuieli se va completa în conformitate cu modelul menționat în anexa nr. 3 „Plata cheltuielilor de transport către producător” care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, împreună cu copiile documentelor justificative ale realizării transferurilor sau depunerilor bancare, menționate la pct. 4 din anexa menționată.

(4) Anexa nr. 3 „Plata cheltuielilor de transport către producător” și anexa nr. 4 „Document justificativ al cheltuielilor de transport” care fac parte integrantă din prezentele norme metodologice nu se completează în cazul în care transportul este efectuat pe cheltuiala distilatorului.

Art. 9. — (1) Conform dispozițiilor art. 5 alin. (1), alcoolul care rezultă din distilarea pentru care s-a acordat sprijin este destinat exclusiv în scopuri energetice sau industriale, pentru a evita denaturarea concurenței.

(2) Distilatorul va depune la *A.P.I.A.*, în termen de 30 zile lucrătoare de la data finalizării vânzării fiecărui lot, ca element de justificare a destinației, un centralizator al vânzărilor, conform anexei nr. 6 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, împreună cu următoarele documente:

a) procese-verbale rezumative zilnice de recepție a alcoolului, completate de firma de recepție a alcoolului;

b) factura fiscală;

c) codul CAEN al destinatarului produselor, alocat în conformitate cu registrul comerțului care să garanteze că activitatea permite uzul industrial sau energetic al alcoolului;

d) obligația scrisă a destinatarului produselor de a folosi, exclusiv în scopuri energetice sau industriale, alcoolul care rezultă din distilarea pentru care s-a acordat sprijin, conform declarației-angajament prevăzute în anexa nr. 7 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(3) Documentul privind destinația alcoolului obținut trebuie să fie depus de către distilatorul autorizat înainte de data de 31 ianuarie a campaniei următoare, la *A.P.I.A.*

(4) Pierderile admise datorate evaporării și/sau transvazării cuprind următoarele procente, după caz:

a) cel mult 0,5% din cantitățile de alcool depozitate, pe trimestre, ca pierdere de alcool datorată evaporării;

b) cel mult 1% din cantitățile de alcool retrase din depozite, ca pierdere de alcool datorată transvazării.

## CAPITOLUL IV

### Controlul

Art. 10. — (1) *A.P.I.A.* verifică respectarea condițiilor stabilite pentru acordarea și efectuarea plăților, după cum urmează: producția de alcool, caracteristicile alcoolului produs, plata către producător a cheltuielilor de transport, după caz, și justificarea uzului industrial sau energetic al alcoolului.

(2) Pe lângă controalele scriptice, inspectorii *A.P.I.A.* din centrul județean în care este localizat distilatorul verifică, pe teren, respectarea condițiilor prevăzute la alin. (1).

## CAPITOLUL V

### Comunicări realizate de către distilator

Art. 11. — (1) În termen maxim de 20 de zile lucrătoare de la data la care a avut loc recepția subproduselor, distilatorii vor trimite la *A.P.I.A.* certificatele de recepție, în conformitate cu modelul din anexa nr. 2.

(2) Pentru anul de comercializare 2015/2016 certificatele de recepție menționate la alin. (1) se trimit la *A.P.I.A.* până la data de 31 iulie 2016.

(3) Până cel târziu în data de 10 a fiecărei luni se va trimite un rezumat lunar care să înglobeze toate operațiunile de distilare efectuate în luna anterioară.

## CAPITOLUL VI

### Compatibilitatea sprijinului

Art. 12. — Este interzisă cumularea sau completarea sprijinului acordat pentru distilarea subproduselor cu alte forme de sprijin acordate în același scop.

**C E R E R E**  
**pentru acordarea autorizației de distilator pentru distilarea voluntară a subproduselor**  
**[art. 52 din Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013]**

**Datele distilatorului**

Societatea ....., cu sediul în ....., nr. reg. com. ....  
(Se va înscrie adresa completă.)

CUI ....., tel./fax ....., e-mail ....., cod CAEN .....,  
reprezentată prin dl ....., având funcția de ....., posesor B.I./C.I. seria ..... nr. ....

**RANDAMENT**

Produs

Grad

Litri/zi

Alcool brut .....

**D E C L A R Ă :**

— Cunoaște și respectă dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului, cu completările ulterioare, ale Regulamentului (CE) nr. 555/2008 al Comisiei din 27 iunie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului privind organizarea comună a pieței vitivinicole în ceea ce privește programele de sprijin, comerțul cu țările terțe, potențialul de producție și privind controalele în sectorul vitivinicol, cu modificările și completările ulterioare, și ale celorlalte acte normative comunitare și naționale.

— Se obligă pe toată perioada de valabilitate a autorizației să nu producă alcool pornind de la melase sau de la alte produse nonvinicole, nici să le depoziteze în interiorul fabricii.

— Dorește să participe în calitate de distilator autorizat pentru a realiza distilarea voluntară a subproduselor, transformare pe care o va realiza pe cont propriu, plătind producătorului, atunci când acesta își asumă cheltuiala, valoarea destinată compensării cheltuielilor aferente transportului materiei prime.

— Se obligă să ofere toată documentația și toate informațiile necesare pentru a justifica faptul că alcoolul brut care reiese din distilare va avea un grad alcoolic de cel puțin 92% volume și se va folosi exclusiv în scopuri industriale sau energetice.

— Se obligă să țină contabilitate separată pentru diferitele tipuri de produse predate, obligându-se să efectueze comunicările stabilite în actele normative și să trimită către autoritatea competentă toate rapoartele stabilite de aceasta.

— Se obligă să primească produsele predate de către producători în modul și la termenul menționat în actele normative și să efectueze distilarea.

— Se obligă să ofere producătorului la termenul stabilit, ca dovadă a predării subproduselor, un certificat care menționează cel puțin natura, cantitatea și gradul alcoolic volumetric al subprodusului trimis, precum și data livrării, dacă acele cheltuieli de transport sunt suportate de producător sau de distilator, cu respectarea termenelor.

— Trebuie să se supună oricărui control, desemnând în acest scop persoane care pot semna procesele-verbale aferente și care se pot obliga în numele distilatorului.

Domnul/doamna ..... Semnătura .....

Domnul/doamna ..... Semnătura .....

Domnul/doamna ..... Semnătura .....

— E înregistrat la ..... și la ....., în baza documentelor depuse.

— Dispune de instalațiile și de infrastructura necesare care asigură fluxul tehnologic al distilării în timpul, forma și calitatea impuse prin actele normative.

Și, pe baza acestora,

**S O L I C I T Ă**

Autorizația prevăzută de Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013, cu completările ulterioare, pentru a activa în calitate de distilator autorizat în cadrul distilării voluntare a subproduselor, conform art. 52 din Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013, cu completările ulterioare.

În acest scop se atașează următoarele documente:

1. certificat de înregistrare fiscală;
2. împuternicirea/procura notarială, în cazul în care cererea se face printr-un reprezentant mandatat;
3. certificat că nu are datorii fiscale restante la bugetul de stat;
4. copie de pe autorizațiile obținute de la alte autorități publice cu competențe în domeniu, conform reglementărilor în vigoare.

La ....., la data de ..... luna ..... anul .....

Pentru distilator,

.....

Semnat

(proprietar, manager, împuternicit legal etc.)

**Certificat de recepție a materiei prime pentru distilare****Datele distilatorului**Societatea ....., cu sediul în ....., nr. reg. com. ....  
(Se va înscrie adresa completă.)CUI ....., reprezentată prin dl ....., având funcția de .....,  
posesor B.I./C.I. seria ..... nr. ....**Datele producătorului**Persoană fizică: nume ....., prenume ....., domiciliat în .....,  
(Se va înscrie adresa completă.)

posesor B.I./C.I. seria ..... nr. ....

Persoană juridică: Societatea ....., cu sediul în ....., nr. reg. com. ....  
(Se va înscrie adresa completă.)CUI ....., reprezentată prin dl ....., având funcția de .....,  
posesor B.I./C.I. seria ..... nr. ....**Datele produselor recepționate**

Nr. crt.	Data	Document de însoțire	Denumire produs	Cantitate		Concentrație alcoolică	Total grade sall
				kg	litri		
			<b>TOTAL</b>				

Subsemnatul, ....., în calitate de reprezentant al Societății .....,  
(Se va înscrie denumirea distilatorului.)

certific faptul că:

- La data de ..... s-au recepționat în cadrul acestei distilării, de la ....., produsele menționate.
- Conform analizelor realizate, se respectă specificațiile impuse și sunt însoțite de documentul menționat.
- Cheltuielile de transport al produselor au fost suportate de distilator/producător.
- Prezentul certificat a fost completat în două exemplare, unul pentru producător și unul pentru distilator.

*Distilator,*.....  
(semnătura și ștampila)*Producător,*.....  
(semnătura și ștampila\*)

\* Ștampila, după caz.

**Plata cheltuielilor de transport către producător****Datele distilatorului**Societatea ....., cu sediul în ....., nr. reg. com. ....  
(Se va înscrie adresa completă.)CUI ....., reprezentată prin dl ....., având funcția de .....,  
posesor B.I./C.I. seria ..... nr. ....**Datele producătorului**Persoană fizică: nume ....., prenume ....., domiciliat în .....,  
(Se va înscrie adresa completă.)

posesor B.I./C.I. seria ..... nr. ....

Persoană juridică: Societatea ....., cu sediul în ....., nr. reg. com. ....  
(Se va înscrie adresa completă.)CUI ....., reprezentată prin dl ....., având funcția de .....,  
posesor B.I./C.I. seria ..... nr. ....**1. Situația certificatelor de recepție a tescovinei**

Nr. crt.	Data	Document de însoțire	Cantitate		Concentrație alcoolică	Total grade sall
			kg	litri		
			<b>TOTAL</b>			



**Raport de fabricație din data de .....**

Nr. crt.	Materie primă folosită		Alcool brut obținut	
	kg/litri	grade sall	litri la 20°C	grade dall*

*Distilator,*

.....  
(semnătura și ștampila)  
(ștampila, după caz)

\* Cantitatea se determină prin citirea înregistrărilor contorului fiscal.

**Centralizatorul vânzărilor de alcool brut obținut**

Nr. crt.	Denumire beneficiar	Document de livrare nr./data	Alcool brut vândut	
			litri la 20°C	grade dall*

*Distilator,*

.....  
(semnătura și ștampila)  
(ștampila, după caz)

\* Cantitatea se determină prin citirea înregistrărilor contorului fiscal.

**DECLARAȚIE—ANGAJAMENT**

Subscrisa Societatea ....., cu sediul în ....., înregistrată în registrul comerțului ..... cu nr. ...., având codul unic de înregistrare nr. ...., telefon ....., fax ....., e-mail ....., cont bancar nr. .... deschis la ....., prin reprezentantul său legal .....,  
(nume, funcție)

declar că voi respecta prevederile art. 52 alin. (5) din Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 992/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului, cu completările ulterioare, în sensul că voi folosi alcoolul brut cumpărat de la Societatea ....., obținut din distilarea subproduselor vinicole, pentru care s-a acordat sprijin european FEAGA nerambursabil, exclusiv în scopuri industriale sau energetice, pentru a se evita denaturarea concurenței.

Drept care s-a semnat prezenta declarație-angajament astăzi, ....., în două exemplare originale.

Reprezentant legal: Nume .....  
Funcție: .....  
Semnătura/Ștampila: .....

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

**ORDIN****privind aprobarea formularului-tip al cererii unice de plată pentru anul 2016**

Văzând Referatul de aprobare nr. 7.540 din 22 februarie 2016 al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, în temeiul prevederilor:

— Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2.799/1998, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1.290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului delegat (UE) nr. 640/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea;

— Regulamentului delegat (UE) nr. 639/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de modificare a anexei X la regulamentul menționat;

— Regulamentului (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003 și a Directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (CE) nr. 1.760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului delegat (UE) nr. 807/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de introducere a unor dispoziții tranzitorii;

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 808/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR);

— Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 2.333/2015 al Comisiei din 14 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare UE nr. 809/2014 al Comisiei de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea;

— art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 226/2015 privind stabilirea cadrului general de implementare a măsurilor programului național de dezvoltare rurală cofinanțate din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și de la bugetul de stat;

— Programului Național de Dezvoltare Rurală (P.N.D.R.) 2014—2020;

— art. 10 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.185/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării RURALE, cu modificările și completările ulterioare,

**ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.**

Art. 1. — Se aprobă formularul-tip al cererii unice de plată pentru anul 2016, elaborat în conformitate cu regulamentele Uniunii Europene, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Cererea unică de plată completată de fermieri, conform instrucțiunilor de completare prevăzute în anexa nr. 2, se depune la centrele locale/județene ale Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, denumită în continuare *APIA*, în perioada 1 martie—16 mai 2016, conform prevederilor art. 13

alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea. Cererile unice de plată pot fi depuse și după data de 16 mai, în termen de 25 de zile calendaristice, cu o reducere de 1% pentru fiecare zi lucrătoare

a sumelor la care fermierul ar fi avut dreptul dacă cererea unică de plată ar fi fost depusă până la data de 16 mai, potrivit prevederilor art. 13 alin. (1) din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control și condițiile pentru refuzarea sau retragerea plăților și pentru sancțiunile administrative aplicabile în cazul plăților directe, al sprijinului pentru dezvoltare rurală și al ecocondiționalității.

(2) În conformitate cu prevederile art. 15 din Regulamentul (UE) nr. 809/2014, modificările cererilor unice de plată se depun la APIA până la data de 31 mai 2016 inclusiv, fără aplicarea de penalități. Fermierii pot depune modificări ale cererii unice de plată după data de 31 mai, până la data-limită de depunere a cererilor unice de plată, cu o reducere de 1% pentru fiecare zi lucrătoare a sumelor la care fermierul ar fi avut dreptul dacă modificarea cererii unice de plată ar fi fost depusă până la data de 31 mai 2016.

(3) Cererea unică de plată se depune la centrele județene ale APIA, pentru fermierii care solicită la plată o suprafață de peste 50 hectare de teren agricol, și la centrele locale ale APIA, pentru fermierii care solicită la plată o suprafață de până la 50 hectare teren agricol.

(4) În cazul în care producătorul agricol folosește apă pentru irigații, odată cu depunerea cererii unice de plată sau până la data-limită de depunere a acesteia trebuie să prezinte documente doveditoare ale dreptului de utilizare a apei pentru irigații, respectiv: autorizația de utilizare a apei pentru irigații eliberată de către Administrația Națională „Apele Române”, calitatea de membru al unei organizații a utilizatorilor de apă pentru irigații, contractul de irigații al acesteia încheiat cu Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare sau contractul de irigații încheiat între beneficiar și Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare, după caz.

Art. 3. — APIA primește, controlează cererea unică de plată, autorizează și efectuează plata către fermier numai în contul bancar al acestuia, conform legislației.

Art. 4. — (1) Beneficiarii măsurilor de reconversie/restructurare a plantațiilor viticole, membrii grupurilor și organizațiilor de producători din sectorul fructe și legume, precum și cei ai măsurii 221 — prima împădurire a terenurilor agricole au obligația de a completa și depune cererea unică de plată, indiferent dacă solicită sau nu plăți directe.

(2) Nedepunerea de către beneficiarii prevăzuți la alin. (1) a cererii unice de plată, în perioada prevăzută la art. 2 alin. (1), determină aplicarea de sancțiuni în conformitate cu prevederile art. 13 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014.

(3) Nerespectarea de către beneficiarii menționați la alin. (1) a normelor de ecocondiționalitate determină aplicarea de sancțiuni în conformitate cu prevederile art. 39 și 40 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014.

Art. 5. — Cererea unică de plată pentru anul 2016 se completează în format electronic, de către fermieri, prin aplicația electronică pusă la dispoziție de către APIA, în urma digitizării parcelelor agricole declarate și a completării în aplicație a datelor privind animalele din exploatație pentru care solicită sprijin/ajutor financiar. Cererea unică de plată se listează la centrele APIA și va conține numai datele declarate de către fermieri și schemele de plată/măsurile de sprijin/ajutor solicitate.

Art. 6. — În scopul efectuării eficiente a controalelor administrative preliminare prevăzute de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2.333/2015 al Comisiei din 14 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea și pentru a veni în sprijinul solicitanților, se vor furniza fermierilor implicați în cazurile de suprapunere a parcelelor agricole declarate sau de supradecларare a blocurilor fizice numele și prenumele celorlalți fermieri cu care se află în aceste situații, la nivele de parcelă/bloc fizic.

Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2\*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,  
**Achim Irimescu**

București, 24 februarie 2016.  
Nr. 249.

\*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)  
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro  
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72  
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

